

Telegraful Român

Organ național-biseric

2 ex. (Of.)

Onor. «Asociațiunea»

Sibiu

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marția și Vinerea

Correspondențele

să se adreseze Redacției Telegrafului Român strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză
Articole nepublicate nu se înapoiază

Prețul inserțiilor

un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul convenit

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului Telegraful Român, Sibiu, str. Mitropoliei 45

Probleme sociale**Sacrificarea elitelor**

În epoca noastră de negoț și speculație, în care valoarea omului să socotește în dolari, — nici măcar în franci! — profesiunile intelectuale sânt din ce în ce mai mult considerate drept arhaisme. Să nu mai vorbim de poeți, cari de mult au fost decretați mai inutili statului decât jucătorii de popici. Să vorbim de profesori, de literați, de artiști, pe cari gloria șgomotoasă nu i-a favorizat, de magistrați, etc., într'un cuvânt de toți, cei ce trăesc pe urma condeiului, a învățământului, a artei, sau gândirii.

Îmbogățiții cari ar putea totuși să ajute pe ai lor ca să treacă o etapă intelectuală, nu se gândesc să facă din copiii lor decât copii de îmbogățiți; băiatul va câștiga sau va toca mulți bani, după cum va fi muncitor, sau lenș. Vechile familii burgheze, cari odinioară se împodobeau ca de un titlu de noblețe de titlurile cucerite de copiii lor în carierele intelectuale, au rupt cu vechile tradițiuni și își lansează odraslele «în afaceri», după cum se zice, — or altfel sânt «afacerile» abordate după o îndelungă pregătire. Cele din urmă sânt tot intelectuale; primele au însă cău-

tare azi. «Face afaceri», — aceasta înseamnă ambiție mărturisită; părinții cred că fără a ști nimic, după o tinerețe ocupată numai cu sporturi, copiii lor vor câștiga aurul, privind cum scriu dactilografii lor și iscăbindu-și corepondența. Iluzie, poate dată de prea marea ușurință a câștigurilor comerciale în epoca noastră încă turbure!

Și cât de mult se mărește numărul celor ce preferă să *facă ceva*, decât să *devină cineva*, adevărată preferă să se îmbogățească decât să știe! În acelaș timp crește discreditul în jurul celor ce muncesc din răspuțeri în tinerețe, ca să învețe mai întâi și să poată învăța pe alții apoi, să devină, pe scurt, ceva mai bun decât să vândă mărfuri.

Este fapt constatat că munca intelectuală e mai slab remunerată, decât serviciile comerciale. Branly, care a inventat T. F. F., e mai sărac decât cei cari vând aparatele lui. Profesorul care învață puțină literatură pe fete, câștigă mai puțin decât coaforul care le tunde părul. Un profesor de liceu din provincie trăește mai sărăcăcios decât un plasator de vinuri. Și totuși ca să fi Branly, îți trebuie mai multă școală, decât să vinzi pâlnii radiofonice, să mutilezi părul și să suni la ușa negustorilor.

Dece este așa? Pentru că intelectualul este în general om modest. Studiile lui l-au apărât de gustul luxului: a cercetat veșnic lucruri moarte și oameni de altă dată, și dorința de-a se impune i se pare o vanitate goală. Ambițiunile gândirii au făcut să tacă în el ambițiunile mulțumirii și puterii pe care le procură banii.

Să spunem pe față: este desinteresat.

O intelectuali! nobleța spiritului cucerită de voi nu mai e decât o monedă deprețiată într'un timp în care singurele cărți pe care le venerăm, sânt carnetele de securi!

Cortolan Bărbat.

frunte cu dl general Orescovici, a șefilor autorităților civile, dl prefect Dr. Coriolan Ștefan, reprezentanții «Astrei» cu dl vicepreș. Dr. G. Preda, profesorii și elevii dela școalele din localitate, precum și un număr mare de credincioși, încât spațioasa noastră biserică era ticsită. Cu această ocaziune pâr. protoereu militar I. Dăncilă a rostit o frumoasă cuvântare ocazională.

Teamă de oameni?

Priveam, într'una din zile, icoana Domnului nostru Isus Hristos răstignit. Această vedere, oricât ai fi de împietrit la inimă, nu te poate lăsa fără a simți o puternică șguduire sufletească.

Artistul n'a exagerat nimic, ci cu mare grijă a căutat să redea realitatea răstignirii Domnului.

În fața chipului ce înfățișează durerile cumplite ale crucificării, te oprești lung și pare că nu mai poți să te desparți de el.

Privind icoana, mă gândeam: care din cuvintele evangheliei s'ar potrivi mai bine cu ceea ce văd?

La urmă m'am oprit la pasajul, pe care l-aș fi scris pe marginea icoanei:

«Sânt încă și altele multe câte a făcut Isus, care de s'ar fi scris câte una, nici în lumea aceasta mi se pare că n'ar încăpea cărțile ce s'ar fi scris. Amin». (Ioan 21, 25).

În duhul lui Hristos ar fi, dacă am scrie aceste cuvinte în tabloul,

Ziua de 1 Decembrie

A fost prăznuită în întreaga țară, dar cu deosebire în părțile de dincoace de Carpați cu deosebită solemnitate. În toate bisericile din Mitropolia noastră, după terminarea sfintei liturgii, s'au ridicat rugăciuni ferbinti către Părintele cel atotputernic pentru toate câte a făcut nouă.

În Sibiu la finea liturghiei din Catedrală I. P. S. S. mitropolitul nostru Nicolae cu mare asistență a oficiat Doxologia cea mare, în prezența domnilor ofițeri aflători în garnizoană, în

FOISOARA**Copila,**

floare minune, remase în umbra rușinei. Din gura-i, trandafir sălbatec, curgeau șiraguri scilpitoare. Fulgerări de mână desnădejdi cumplite. Blesteme păgâne, îndăbușite de sughițul durerii adânci. Pe capul celui ce pleacă. Din pricina lipsei.

Își îneacă lumina ochilor în râu de lacrimi. Despovârare odihnitoare a inimii. Sufletul și-l scaldă în apele durerii. Și-l usucă în focul unei mari dorințe. Ingerul de pază nu mai veghează la căpătâul inimii, care se frânge în sălbatecă rugă, strânsă în chinuri ca în lespezi de clădire.

Sbuclumul prinde aripi de grai de umple chila și zboară prin geamuri: «Diavoli din iad să-mi sărute părul ca noaptea, vrăjindu-i puteri

amăgitoare. Să birue bătrâni și tineri. «Sprâncenele, două punți arcuite, să coboare privirea trecătorilor în primejdiiile tăcute ale ochilor; ei înșiși doi sorbi de mare, să atragă cu farmec neînvinș în vâltoarea patimei nebune.

«Să mușc în frog de inimi cu dureri, cari ard și ucid. Cu veninul dragostei de șatră să distrug tot ce-i tânăr în lume.

«Și nădejdiile înflorite să moară, otrăvite de suflarea mea.

«Să fiu nebiruită în veci, copleșită de o singură plăcere: a nimicirii totale»...

Sub geam incrementse de mult un preot cu barba și pletele albe. Ruga păgână din casă îl oprise în drum, să asculte.

Trezit, luminat de o nădejde se întoarse grăbit spre palatu-l. Luă două pungi cu galbeni și porni în umbrele nopții, în tăcerea adâncă din

niți să le așeze în geamul spovădei. Doar banul de aur era ispita de moarte.

Și cine-i mântuitorul? Părintele Nicolae, pornit să-și împletească pe pragul veșniciei cununa de sfinți.

Z. SANDU.

„Oul lui Columb”

al reformei calendarului

Din Geneva se anunță gazetei «Basler Nachrichten»: Peste 400 de proiecte pentru reforma calendarului gregorian au fost înaintate Ligei Națiunilor, în timpul recent și o opinie a unui comitet american pentru diviziunea anului în 13 luni de câte 4 săptămâni la care se adaogă în fiecare an una, ear în anii visești câte două zile așa numite «albe», zile în care americanii doresc să fie ținute sărbători de pace. Această propunere, pentru care s'au declarat multe organizațiuni americane, a fost

refuzată însă, în Europa, în primul rând de către biserici, apoi de toate acele cercuri care țin la împărțirea tradițională a anului în 12 luni, și la subîmpărțirea favorabilă în jumătăți și sferturi de an.

Față de cele mai sus expuse, a înaintat Baronul ardelean Gustav Bedeus Ligei Națiunilor un proiect, care surprinde prin simplitatea lui, din care motiv este numit de către cercurile experților de pe terenul calendaristicii «oul lui Columb». Bedeus menține anul celor 12 luni, îl împarte însă în luni cu săptămâni întregi, și anume se vor compune lunile Ianuar, April, Iulie și Octombrie, adevărate cele dintâi luni ale fiecărui sfert de an, din cinci săptămâni, pe când toate celelalte luni cuprind patru săptămâni întregi. În modul acesta, sfertul de an ar menține lungimea sa mediă de 91 zile. Scurtarea anului ivită în urma noului proiect de complet 52

care înveșnicește cel mai mare păcat al oamenilor: Răstignirea.

Brutalei lovituri omenești nu se poate răspunde mai potrivit, decât cu amintirea faptelor lui Hristos.

Când citești primele pagini ale sfintei Evanghelii, pline de roua nevinovăției și încărcate cu atâta tărie de nobleță, și te gândești apoi la paginile ei din urmă atât de triste și atât de grele, sufletul îți spune oh, nu așa trebuia să se întâmple...

Orbii, ciungii, ologii, îndrăciții, și întreg restul de tămăduiți, dacă nu au strigat «Răstignește-l», «Răstignește-l», — *au tăcut*, s'au ascuns, când crucea grozavă se iveau în zare.

Nu întrebăm: Cine oare a săvârșit mai mare păcat, ceice au strigat, sau ceice au tăcut?

Să căutăm însă cauzele tăcerii.

Sufletul omeneșc, ori cât ar decădea, totdeauna găsește o cale de întoarcere spre adevăr.

Însănătoșii de Hristos, ori cât ar fi fost de mici la suflet, nu L-au uitat, — dar n'au avut curajul să se expună pentru Hristos. De ce? Fiindcă în sufletele lor era mai mare teama de oameni, decât recunoștința față de Binefăcătorul lor.

Dușmanii, cari au dus pe Hristos la cruce, stăteau pânditori de față, și cu ochii plini de ură căutau să vadă cine este cel ce ar îndrăzni să ridice un cuvânt de apărare pentru osândit?

Timpurile au curs înainte ca apele, și oamenii — au rămas cam aceeași.

Câți aderenți ar avea Hristos azi, dacă nu ar fi acum, ca și atunci, în ființă teama de oameni?!

De și Domnul nostru Isus Hristos a spus că «Tatăl meu până acum lucrează, și eu lucrez», e teama totuși între oameni, că ura pământescă este mai activă și mai grabnică la lucru, decât mâna lui Dumnezeu. Eată rădăcina temerii mai mult de oameni, decât de Dumnezeu. Eată de ce e mare numărul oamenilor cari nu vreau să sufere pentru Hristos, — de teama oamenilor. Eată de unde se naște tăcerea în jurul lăcașului lui Hristos, când e vorba să duci înainte drapelul Mântuitorului...

A însemnat răstignirea lui Hristos zdrobire, cădere și amarică suferință. Dar ale cui? Ale lui Hristos, care — a înviat și a biruit.

Neputința și celelalte slăbiciuni au rămas pe seama acelor, cari L-au răstignit și pe seama urmașilor cărora răstignirea nu le poate pătrunde în suflete cu lumina ei, cu adevărul ei, și cu puterea ei.

Și azi sânt oameni cărora suferințele pe cruce ale Domnului nu le spun nimic, și ei tac, așa cum au tăcut de demult cei buni, dar slabi la suflet.

Și, în fața lui Dumnezeu, de asemenea osândă s'au împărțit și ceice au strigat «Răstignește-l» și ceice au tăcut.

Mă întorc earăș la chipul Celui Răstignit, care fără răgaz ne întreabă pe toți: Ce faceți? Tăceți? Fugiți în brațele oamenilor cari oricât vă amenință cu crucea chinurilor, sânt nepuțințioși, — ori veniți la Mine prin focul suferințelor, care, oricât ar fi de grele, sânt trecătoare, ca să vă dau vouă cununa nevastăjă a biruinții și a vieții... *Preot.*

Conferența din Sibiu dela 1 Decembrie a. c., ținută în sala prefecturii județului, de dl prof. universitar Gh. Bogdan-Duică, s'a abătut dela obișnuitele cuvântări rostite la ocazii de festivități naționale din timpul mai nou, și întreprinzând ascultătorii extrem de numeroși, în frunte cu I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae, conferențiarul, mult apreciat de sibieni, a vorbit despre *unitatea noastră națională* în raport cu minoritarii, și în special cu circumspecții și prudenții noștri concetățeni sași.

Raportul dintre minorități și români, spune dl profesor, a fost stabilit cu mult înainte de adunarea din Decembrie 1918 dela Alba-Iulia. Drept dovadă citește câteva pasagii, referitoare la această chestiune, din cartea istoricului ardelean Alexandru Papiu Ilarianu, *Independența constituțională a Transilvaniei*, apărută în anul 1862, unde autorul arată sentimentele de dreptate ale poporului român față de popoarele de altă limbă din țară și năzuința românului de a-și păstra și întări neamul fără nici o prigonire pentru alții.

Sășii noștri însă totdeauna s'au manifestat geloși, uneori, ca b. o. în războiul trecut, chiar dușmănoși, din cauză că poporul român, pe lângă toate nenorocirile care l-au bântuit, a început a se ridica, din puterile sale, pe teren economic, cultural și politic. Șășii, cari ni-au fost superiori în averi materiale și culturale, nu se pot împăca să ne vadă că azi nu mai putem să rămânem în starea de inferioritate, la care eram osândiți în trecut. Ei se tem mereu de concurența firească a românilor.

De aici propaganda ce o fac prin presă pentru a prezenta țara întregită de astăzi, din punct de vedere

administrativ, ca un stat de «balcanizare» în Europa civilizată.

Curentul, împotriva elementului românesc, fusese întărit de răposatul Dr. Carl Wolff, — și este susținut și acum de urmașii săi, ceea ce o mărturisesc destul de învederat organele lor principale de publicitate, revistele lor, cărțile ce tipăresc.

Conferențiarul dela 1 Decembrie ni le-a pus toate acestea în vedere, susținând ideile lui Papiu Ilarianu cu privire la minoritarii și la apărarea noastră.

Am observat că toată argumentarea dlui conferențiar s'a bazat *numai* pe izvoare săsești.

Să nu uităm. —

Programul festival a fost întregit cu frumoase cântări, executate de corul elevilor școlii noastre normale sub conducerea doarei profesoare Lia Popovici.

Adunare de greco-catolici, mireni și preoți, s'a ținut, după lungi pregătiri, în 23 și 24 Noembrie 1929, la Blaj, în scopul înființării unei Asociații bisericești a «românilor uniți».

La dezbaterile și primirea statutelor acestei societăți, s'au rostit numeroase cuvântări, ținute, atât de preoți, cât și de mireni, în generalități religioase creștinești de colorit catolic apusean.

Rămâne de văzut *cum* va pune noua Asociație în practică tot ce s'a desfășurat la Blaj în teorie.

Intru amintirea mitropolitului Andreiu

Societatea de lectură «Andreiu Șaguna» a studenților Academiei noastre teologice a ținut în seara zilei de 30 Noembrie a. c. în sala cea mare a Academiei o reușită ședință festivă, la care a asistat un public ales și numeros, în frunte cu I. P. S. S. mitropolitul nostru Nicolae, însoțit de P. S. S. arhierul Vasile și membrii Consiliului metropolitan și arhiepiscopesc, domnii generali Orescovici și Klimke.

Ședința a fost deschisă din partea președintelui societății prof. Dr. D. Stăniloae prin cuvinte alese, accentuând că studenții Academiei teologice și-au făcut o tradiție din comemorarea marelui ierarh, care a fost mitropolitul Andreiu Șaguna. Ei cheamă întreg publicul către Acela, care în timpuri grele ne-a călăuzit, ne-a deșteptat și luminat și a reînviat vechea noastră mitropolie ardeleană, fortăreața nebiruită a Bisericii și neamului nostru. Este deadreptul uimitor

cum a putut fericitul întru aducere aminte mitropolitul Șaguna să aducă atâtea reforme salutare și să brăzdeze adânc ogorul înțelenit al Bisericii noastre, decât că a fost organul providenței dumnezeiești. Declarând ședința deschisă, s'au executat apoi toate punctele programului.

Studentul an IV Ion Badiu a citit interesanta sa lucrare «Influența creștinismului asupra societății», arătând marile binefaceri ale creștinismului pe toate terenurile vieții.

Atât cântările puternicului cor al societății, dirijat de prof. N. Oancea, cât și declamațiunile studenților A. Coman «Pe dealul căpătâni» de Donar Munteanu și A. Prunea «Moise» de Carmen Sylva, au fost aplaudate.

Ședința s'a terminat prin cuvintele I. P. S. S. mitropolitului nostru Nicolae, ascultate de asistență în picioare.

I. P. S. Sa își exprimă mulțumirea, că a putut lua parte la acest festival de comemorare a providențialului Mitropolit Șaguna. Ziua de azi cu praznicul ei și ziua de mâine un al doilea praznic cu caracter național sânt prin succesiunea lor o interpretare foarte semnificativă a legăturii ce a existat între Biserica și viața neamului nostru.

Și cred că nu fără intențiune ați făcut ca festivalul nostru să se termine cu cântarea «Imnul eroilor morți pentru întregirea neamului 1916—18»; e o vecernie pentru ziua de mâine.

Poate nimeni altul ca Șaguna n'a înțeles această legătură în care trebuie să stea Biserica cu viața neamului românesc.

Două principii ale lui Șaguna, voesc să scot cu această ocazie în evidență. Întâi principiul autonomiei Bisericii cu consecințe multiple pentru viața neamului. Șaguna a înțeles să asigure Bisericii libertatea și independența; să sădească răspunderile și în sufletul mireanului și în cel al preotului. Când în conștiință e vie chemarea, se ajunge mai curând la ținta spre care se tinde.

Al doilea principiu, este că Șaguna a voit să țină Biserica în contact viu cu nevoile poporului, să fie resimțită influența principiilor veșnice ale Bisericii în viața neamului nostru.

Nici când nu trebuie neglijată importanța Bisericii în ce privește problema refacerii vieții noastre pe toate terenurile și mai ales pe cel moral, căci dela viața morală răsare totul.

Ședința voastră este totdeauna și un obligament, o afirmație, o răspundere ce o aveți.

săptămâni, sau 364 zile, s'ar completa în fiecare al 6-lea an prin adăogarea unei *săptămâni suplimentare (bisecte)* care se adăogă lunei Decembrie. Apoi va mai fi și al 45-lea an din câte 90 ani un an bisect. *Săptămâna* ca unitate neschimbăcioasă *va fi unitatea de calcul* a noului an pentru socotirea lefurilor, plăților, dobânzilor și statisticelor. Toate lunile încep cu Luni, și *toate zilele lunii cad în toate lunile pe aceeași zi săptămânală*. Prin această împărțire, ar cădea și adevărata dată a Invierii, pentru fixarea zilei Paștilor, 7 April, întotdeauna pe o Duminecă, și în consecință și toate sărbătorile în legătură cu Paștile pe mai departe totdeauna pe zile fixe. Ba ceva mai mult, aproape toate zilele de sărbătoare ar cădea pe o Sâmbătă, sau Duminecă, resp. Luni, astfel ca săptămâna de lucru nu s'ar mai întrerupe aproape de loc. Punctul matematic de pornire pentru anul cel

nou ar rămânea 1 Ianuar al primului an după Nașterea Mântuitorului. Ca ziua fixată pentru intrarea în vigoare a noului calendar, propune Bedeus ziua de 1 Ianuar 1934, fiindcă această se nimereste pe o zi de Luni și astfel timpul cel vechi cu cel nou s'ar înșira fără piedecă.

Ne bucurăm că proiectul calendaristic al unui concetățean — care proiect a fost înaintat Ligei Națunilor de către guvernul român, și care deci apare față cu celelalte proiecte înaintate *ca proiectul românesc*, a fost recunoscut cu atâta apreteiere, — astfel sperăm că grație meritelor sale, mai cu seamă și față de proiectul american aventuros de 13 luni, să fie acceptat și introdus părănd a fi cel mai favorabil.

Citiți și răspândiți ziarul
Telegraful Român

Rugăciunea...

Rugăciunea mea curată, câră Tine se îndreaptă
Sărutată de durerea sufletului plin de amar.
Tu, Părinte, o ascultă!... Cu iubire părintească
Dă-mi ce m'plor azi, în puterea ta cea fără
[de hotar.

După ani de mulțumire sufletească roditoare,
Cu lumină ce ridică cu putere și avânt,
La altarul preamării celui răstignit pe cruce
Reîntors, am vestit lumii: darul tău ș'al tău
[cuvânt.

Și prin jertfe fără număr un altar de închinare,
Cu încredere în Tine, am clădit cu drag și eu,
Ca să am o vatră caldă de credință luminată
Pentru cei cari cu iubire laudă pe Dumnezeu.

Dar, în culmea biruinții, simt un gol profund în suflet
Și în inimă îndemnul hotărât de a pleca...
Ce-am avut mai scump, Stăpâne, în altarul
[preamării
Am zidit și azi sânt singur... cerșitor de mila ta.

Armonia dinlăuntru, pacea, liniștea ș'avântul
Vreau să le recapăt earăș... Dă-mi-le, mă
[rog, acum!

Mi le poți da cu iubirea ce mi-ai ardat-o
[veșnic, —
Ca pe-un om, robit de Tine, să nu-l lași
[hoinar pe drum.
VASILE STOICANEA.

Sadhu Sundar Singh*) Conștiința

Conștiința este legea morală, care ne judecă pe noi. Ea nu este înăscută în personalitate, ci se află în germene. Ea stă în ajutorul educației, creșterii, deprinderii și firii. Mediul înconjurător are mare influență asupra dezvoltării ei.

Dacă avem o însușire estetică, cu care putem distinge frumosul de urât, tot așa avem și conștiința, care ne ajută să distingem binele de rău. După cum suferința, în orice organ al corpului, este vocea care dă alarma

*) Reality and Religion; Meditations no god, man and nature.

Mulțumește publicului că a luat parte în număr atât de frumos la festivalul studenților, ceea ce este un îndemn la muncă pe care trebuie să o desfășoare. —

Intreaga asistență s'a depărtat dela această ședință cu cele mai bune impresii.

INFORMAȚIUNI

† Prot. Mihail Gașpar, din eparhia Caransebeșului, deputat în cameră, redactor al ziarului *Drum Nou* și cultivator devotat al scrisului românesc, s'a stâns din viață în Sanatoriul bănațean din Timișoara, în vârstă de 48 de ani. În mormântarea i s'a făcut la Bocșa montană, regretat de întreg poporul pe care l-a păstorit cu râvnă și pricepere. Dumnezeu să-l odihnească în ceata dreptilor Săi!

Repausul duminical. Ministerul muncii, sănătății și ocrotirilor sociale, de acord cu ministerul de interne, a luat măsuri severe pentru aplicarea repausului duminical, în toată țara.

Părintele Coriolan Buracu, iconom stavrofor și deputat de Caraș, a fost numit cu data de 15 Noembrie c. consilier cultural al eparhiei Râmnicului-Noul Severin. Părintele Buracu, în calitate de director al importantelor așezăminte culturale din T.-Severin, ca biblioteca I. G. Bibicescu, muzeul Dr. C. I. Istrati, universitatea liberă etc. a adus servicii reale țării și neamului nostru. Ultimul act în această calitate este înființarea a 30 bibliotecii parohiale la parohiile noastre din America, cu câte 470 volume. Pentru acest scop a reușit să obțină concursul Palatului Cultural din Severin, Casa Școalelor, Banca Națională etc. Tot Sfinția sa a tipărit 5.000 exemplare Cărți de rugăciuni pe seama fraților noștri din Jugoslavia, cărțile s'au expedit în mod gratuit. Nădăjduim că și în noua sa calitate va aduce servicii reale bisericii și neamului nostru, dorindu-i succese depline.

Se dansează în — post! Un confrate din provincie face, cu drept cuvânt, următoarele observări critice: Țin se amintesc celor care poate au uitat, că legile bisericesti sânt mai mari decât legile civile, și atunci: de ce nu se respectă? Timpul postului nu este pentru a ne desfăta în petreceri cu dansuri. Timpul acesta e destinat mai mult rugăciunilor, aducându-ne aminte că a trebuit să se nască un Mântuitor, care să sufere și să moară pentru noi. Imi permit a

unui pericol, tot așa și suferința și neliniștea sufletului este o alarmă a păcatului. Asemenea, prin atingerea corpului, conștiința ne înștiințează venirea unui pericol și a unei distrugerii și ne îndeamnă să apucăm drumul necesar pentru salvare.

După cum corabia, aproape de țărâm, cunoaște unde se află, la vederea farului, sau a stâncilor, sau a conturului ținutului, după cum cel îndepărtat, afară în largul mării se poate conduce numai după stea și busolă, tot așa și în drumul nostru Duhul lui Dumnezeu, conștiința și Duhul Sfânt, sânt cele mai necesare, ca să putem ajunge menirea, fără să ne rătăcim.

(Din l. engleză) *Ionel Raftroiu.*

Reclama este sufletul comerțului

pune întrebarea: — Nu s'ar putea oare ținea — în loc de dansuri — câte o serată culturală, artistică, ori literară? Eu cred că publicul alba-lulian, și din alte localități, căruia-i sună aceste șire, ar profita mai mult dela o astfel de serată, decât dela o serată dansantă în post. Lumea cultă n'are menirea să neglijeze pe Dumnezeu și biserica, ci, din contră, ar trebui să dea exemple bune celor ce le lipsesc.

Conferința amânată. Conferința dlui profesor Dr. N. Terchilă ce urma să aibă loc la Academia teologică, Joi 5 Decembrie ora 6 seara se va ținea în sala prefecturii Duminecă, 8 Decembrie ora 11 a. m.

Aviz. Cumpărăm din biblioteca «Semănătorul» cu prețul dublu Nrii: 1, 3, 8, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 49, 51—54. Librăria Diecezană Arad, str. Eminescu 18.

ȘTIRI LOCALE

Sfințire de școală în Siblu. Duminecă în 24 Noembrie a. c. s'a făcut inaugurarea și sfințirea școlii primare de Stat «Regina Maria». Noua școală, situată în strada Z. Boiu din cartierul Iosefin, — e o clădire frumoasă în stil românesc. Are clase mari și luminoase și instalațiuni moderne, ca puține alte școli din țară. Spesele clădirii trec peste cinci milioane Lei.

Sfințirea apei s'a făcut, în fața unui public numeros și ales, în frunte cu dl prefect Dr. C. Ștefan, prin domni preoți Ioan B. Boiu și Antoniu Gherman; a cântat corul mixt al învățătorilor. Apoi au rostit frumoase cuvântări domni Dr. W. Goritz primar, parohul Boiu ca președinte al comitetului școlar, I. Bratu inspector șef și doamna dir. Maria Petrescu.

M. S. Reginei Maria și dlui ministru al instrucțiunii s'au trimis telegrame omagiale. În fine asistența a semnat în cartea de aur.

Fie, ca noua școală românească să crească și să înflorească!

CĂRȚI ȘI REVISTE

Elementul religios în poezia noastră, de preotul *Ilie Deleanu*. Râmnicu-Vâlcea, tip. «Cozia», 1929. — Un volumaș de 69 pagini. Prețul 20 Lei. Arată în linii mari, înrăurirea creștinismului în literatura poporului și în literatura cultă. Nădăjduim, împreună cu autorul, că odată cu progresul culturii teologice la noi, se vor înmulți și poemele religioase ale literaturii culte.

Meditații

Spre desăvârșire

Bunul creștin viețuiește în virtute; nu este de ajuns că el nu minte, nu fărâ, nu ucide; bunul creștin stăruiește întru a se desăvârși în conformitate cu învățăturile evanghelice, căutând să se apropie cât mai mult de Creatorul și Răscumpărătorul său, nu numai înconjurând păcatul, ci și făptuind faptele virtuții creștinești în toată vremea.

Dar își zic mulți: Colo, când voi îmbătrâni, voi săvârși fapte bune, atunci voi înconjura răul, voi fi virtuos, atunci voi duce viață plăcută cerului... Amăgire! Omul la bătrânețe cu greu va călca pe căile neumbrate ale virtuții. Proverbul zice: «Învăță pruncul pe calea sa, că și după ce va îmbătrâni, nu se va depărta dela aceea», (Pilde 22, 6). Ce rătăcire ar fi să lăsăm neplivită grădina inimii până cătră apusul vieții! Atunci vei să sameni? Și când crezi că vei secera?

De câte ori trebuie să facem atenți părinții, să-și povățuească odraslele de timpuriu spre tot ce-i bun, frumos și adevărat în viață? Dar câți părinți iau aminte astfel de cereri? Numărul lor pare că se micșorează din ce în ce mai simțitor. —

Care sânt cauzele că în inima oamenilor scade însuflețirea pentru virtute?

Indeosebi patru cauze sânt, pentru care oamenii nu pun în practică îndeajuns virtutea și nici nu realizează progres mai vădit în cele bune.

1. Prima cauză, pentru care creștinii sânt rar virtuosi, zace în opinia greșită despre ceea ce adevărată virtute. Oamenii aprețiază de regulă mai mult știința și bogăția materială. Lumea respectă pe cel isteț și dibaci întru a face averi. Tatăl pretinde chiar copiilor săi să învețe, întâi pentru a-și câștiga pâinea; formarea și cultivarea inimii devine chestie de a doua mână. Când biserica vrea să instruiască spre virtute aceste vlăstare, părinții consideră greșită această tendință. Nu prețuiesc rugăciunea, evlavia, moravurile modeste. Sinceritatea, viața cumpătată și trează, le declară de naivități și afirmă, că oamenii cu asemenea însușiri nu pot să fie folositori sieși și societății. Să nu ne mirăm dar, când copiii, dacă aud astfel de păreri, nu mai încearcă să devină plăcuți înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor; din inima lor plâpândă s'a smuls fragezii germei ai religiozității și ai aptitudinilor virtuozitate.

2. E conformă cu rațiunea deducția, că unde nu se prețuiește virtutea, oamenii se îndreaptă spre delicii lumești, spre bogăție și autoritate. Și fiindcă nu se poate servi deodată la doi domni, e de înțeles, că ceice stau în sclăvia celor lumești, n'au timp să se ocupe cu năzuința spre desăvârșire creștinească.

Dacă le spui că omul trebuie să se îngrijească și de suflet, aspirând spre înălțimi ideale, îți obiecționează de regulă ironic:

«Ei! de acolo nu pot trăi; aceasta s'o facă aceia, cari n'au mai bună ocupație!»

Vrednică de milă este inima acelu copil, al cărui tată grăește în acest fel și a cărui mamă e indiferentă față de cele sfinte!

3. A treia cauză, pentru care creștinii fac nelsemnat progres pe cărarea virtuții, este timiditatea lor. Mulți se sperie de pericol, de osteneala, cu care e îmbinată exercitarea virtuții. Adevărat, multe locuri plăcute trebuie să evităm, la multe plăceri avem să renunțăm și să înfrânăm pasiunile și inclinațiile noastre rele; sau, cum zice Sf. Scriptură: trebuie să ne denegăm pe noi înșine, să ne lepădăm de noi înșine și să ne răstignim corpul pe cruce.

Dar cine, dintre părinți, îndeamnă pe copil la tăcere, la răbdare în greutățile vieții? Unde se înfrânează curiozitatea copilului, dorințele lui egoiste în îmbrăcăminte, în mâncare, băutură, în somn și distracție? Unde învață copilul abnegație? — Ear dacă nu s'a desprins în virtute pe timpul pubertății, cum se va ostent mai târziu să alerge după virtute?

Cei mai mulți oameni se înspăimântă de renunțare și se aseamănă cu acel june din evanghelie, care auzind dela Isus, să-și vândă moșia și bunurile, ca să poată servi lui Dumnezeu, a găsit prea grea această condiție și s'a îndepărtat.

4. A patra cauză, pentru care nu progresează în virtute unii oameni, este faptul, că nu imploră grația lui Dumnezeu. În toate neajunsurile și necazurile vieții ne întorcem cătră Dumnezeu și apelăm la sprijinul sfinților Săi, — dar uităm să cerem harul lui Dumnezeu pe seama inimii noastre mizere, să ne dea putere în ispită, ajutor la statornicie și binecuvântare în intențiile bune. Cerem, în multe împrejurări, intervenirea sfinților; dar îi rugăm oare, ca așa să fie solii noștri, precum îi urmăm și noi în credință, în iubirea lui Dumnezeu, în blândețe, în răbdare și în curățenia inimii?

Dacă lipsesc moravurile bune la copii, la junii noștri și la cei adulți; dacă auzim: «Eu nu pot să fiu așa, eu nu pot viețui ca sfinții» — cauza este, că nu se roagă, nu bat la porțile cerului, nu la Dumnezeu, la izvorul tuturor bunătăților și bunurilor, nu sânt insistenți în rugă, n'au imn cătră Domnul Isus, nu știu ce să ceară după sfânta cuminecătură. Voința le rămâne neputincioasă, internul lor improductiv, sufletul lor turburat. —

Menirea noastră e, ca virtuțile să împodobească sufletul, fără de ele nu putem să fim plăcuți înaintea lui Dumnezeu. Sânt mai frumoase și mai scumpe decât argintul, aurul, diamantul și decât mărgăritarele mărilor. De aceea au aspirat blândețele suflete ale Testamentului Vechi spre perfecțiune, flămânzând și însetoșând de dreptate; de aceea s'au însuflețit aleșii din Noul Testament, ca să fie asemuitori inimii lui Isus.

Să prețuim deci virtutea mai pe sus de toate, să luăm o hotărâre neschimbată, că vom lupta pentru ea, făgăduind să fim buni, și stăruitori în calea noastră luată.

E spinoasă calea virtuții, ne așteaptă multe decepții și neizbânzii. Dacă luăm însă în considerare, că înșiși păgânii anticității căutau binele, vom recunoaște, că cu atât mai mult ni se cuvine nouă, creștinilor, să alegem cu însuflețire binele și virtutea, să luptăm eroinic, ca să câștigăm coroana eternă.

«În șapte zile ale săptămânii nu putem să devenim sfinți» — zice sfântul Filip de Nereea; dar «dacă am învins egoismul nostru numai cu un sfert de oră înainte de moarte, ne putem considera sfinți» — replică Francisc Salezianul.

Ceeace nu sântem destoinici înșine să îndeplinim, o putem face cu ajutorul lui Dumnezeu. El e bogat, ne poate îmbogăți; El e Atotputernic, ne poate ridica la înălțimi.

Să ne rugăm cătră Domnul, să ne întorcem cătră Preacurata Fecioară Maria, Maica Domnului, și cătră sfinții Săi. Ei sânt spre ajutorul bunilor creștini cari li invocă; ne dau din darurile lor, ca să putem umbla totdeauna în lumina lor și să ajungem părtași ai vieții de veci.

Pr. Cpt. Dr. Potcaș Teodor
confesorul garnizoanei Oradea.

In atențiunea Onoratei Preoțimi!

La Librăria Arhidiecezană din Sibiu, au sosit

Stofe speciale pentru Reverenți

On. Preoțime este rugată, în interesul propriu, a nu comanda stofe sau reverenți în altă parte, până nu se va convinge despre calitatea și prețul acestor stofe.

Nr. 627/1929.

(146) 1—3

Concurs

Cu provocare la ordinul dto 16 Noembrie 1929. Nr. 8098, și pe baza legilor în vigoare se publică concurs pentru întregirea postului de protopop al tractului Bran.

Viitorul protopop va ocupa și postul de paroh în prima parohie din Zărnești.

Venitele sânt următoarele:

a) Intregirea dela stat, conform fasiunii din coala B.

b) Venitele stolare usitate în tract și aprobate sub Nr. 454/1929.

c) Sesie parohială: 12 jug. cad. pământ arător și fânaț.

d) Retribuțiunile de protopop.

Concurenții au să documenteze calificațiunea prescrisă prin concludul Nr. 111 al congresului național bisericesc din anul 1888.

Cererile de concurs cu documentele necesare se vor înainta Prea Veneratului consiliu arhiepiscopesc în termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român, având a alătura și o tabelă de calificațiune, după cum prescrie § 12 din Regulament.

Sohodol Bran, 15 Nov. 1929.

Oficiul protopopesc al tractului Bran.

George Babeș adm. protopopesc.

Eugen Babeș not. substitut.

Nr. 10459 Pl.

«Aprobat». Sibiu, 30 Noembrie 1929.

Consiliul arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu.

(142) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. II din Baciu, protopopiatul Brașovului, se publică prin aceasta concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare, în ziarul Telegraful Român.

Concurenții sânt rugați a-și prezenta cererile lor subsemnatului oficiu protopopesc Brașov, în termenul cerut.

Poporul dorește ca înainte de expirarea termenului, concurenții să se prezinte în o Duminecă ori sărbătoare în biserică, având să și predice.

Venitele sânt:

1. Casă parohială.

2. Patru jug. dobândite prin reforma agrară, fânaț, și 4 jug. loc arător, date de biserică.

3. Salar dela stat.

4. Stola fixată de adunarea protopopească și aprobată de Ven. Consiliu arhiepiscopesc.

Brașov, în 11 Noembrie 1929.

Oficiul protopopesc ort. rom. în baza hotărârii Consiliului parohial.

Dr. I. Blaga
protopop.

Nr. 575/1929.

(145) 1—3

Concurs

Se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia apariție în Telegraful Român pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a Nădăștia-superioară cu filiala Hașdat din protopopiatul Hunedoara.

Venitele parohiale:

a) 3 jug. 1316 st. □ sesiune parohială.

b) 15 litri grâu și 15 litri porumb dela fiecare fum.

c) Stola obișnuită.

d) Salarul dela stat.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român Hunedoara în termenul indicat, și candidații se vor prezenta în vre-o Duminecă sau sărbătoare la biserică, spre a fi cunoscuți de către enoriași.

Hunedoara, 25 Noembrie 1929.

Oficiul protopopesc ortodox român Hunedoara în înțelegere cu consiliul parohial.

Vasile Oană
protopop.

A apărut în ediție nouă:

Frumoasa din Nor

și alte povești, de E. HO-DOȘ. Volumul conține, pe 196 pagini, 12 dintre cele mai frumoase povești din popor. Se află la: Librăria Arhidiecezană, în Sibiu. Prețul 60 lei și porto.

Nr. 518/1929.

(144) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a II a (dova) Loman, protopopiatul Sebeșului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele preoțești sânt cele fasonate pentru întregirea dela stat. Sesia parohială de 4 jug., o grădină de 2 jug. și folosirea cimitirului. Câte 1 (un) kilogram lână dela fiecare familie. Numerar Lei 5200 dela biserică. Dela comuna politică 4 stg. lemne făcute în pădure.

Concurenții au să-și înainteze cererile și documentele conform normelor în vigoare, în termenul indicat, subsemnatului oficiu protopopesc și până în 8 zile înainte alegerii, a se prezenta în parohie, spre a face cunoștință cu credincioșii.

Sebeș, la 7 Noembrie 1929.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu Consiliul parohial.

Sergiu Medean
protopop.

A apărut:

Povătuitorul Creștinului ort.

de Pr. Ioan Stefan Popescu

o minunată cărticică de rugăciuni și povești despre cum trebuie să se poarte creștinul adevărat în biserică. Prețul leg. 40 Lei. Broș. 20, plus Lei 10 spese. Se poate comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu.

Dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, se poate procura:

Memoriile unui Duhovnic

Studiu pastoral

de

VASILE GAN

protopop

Prețul Lei 100—, plus spese postale Lei 15

A apărut în editura Comisiunii administrative a Tipografiei arhidiecezane și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană de aici din Sibiu broșura:

„Profeții mesianice în vechiul Testament“

texte alese de dl NICOLAE NEAGA, profesor suplent la Academia teologică «Andreiană», din Biblia publicată sub îngrijirea Sântului Sinod în 1914, cari texte, pentru ca să fie cât mai accesibile la instrucțiunea din Exegetică în instituturile teologice sunt înzestrate cu titluri în conformitate cu importanța lor mesianică. Prețul unui exemplar e Lei 55—. Librăriilor și direcțiunilor instituturilor teologice pentru comande de cel puțin 10 exemplare li se dă 20% rabat.

Librăria Arhidiecezană.

Dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu se pot comanda următoarele odoare bisericești:

Potire

Disc și Steluță

Cădelnițe

Candele

Chivot

Copie

Lingurițe

Cruci

Cruciulițe

Cununi

Căldărușe cu mătăuz

Clopoțele pt. altar

Cănuțe pt. Sf. mir

Garnitură pt. bolnavi

Prapori

Toate aceste odoare bisericești sânt din Alpaca (Argint de China) aurite și foarte frumos executate, cu prețuri moderate.